

Frakkland viðurkennir það sem eftir er af Palestínu

Í september 2025 mun Emmanuel Macron forseti standa frammi fyrir allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna og viðurkenna ríki Palestínu. Þetta verður vandlega orðuð ræða, full af ákalli um frið, virðingu og alþjóðalög. Myndavélar munu blikka, sendimenn munu klappa og fyrirsagnir munu lýsa þessu sem „sögulegu augnabliki“. En látið engan blekkjast: **Frakkland er ekki að viðurkenna ríki - það er að viðurkenna grafreit.**

Þegar Macron lýsir yfir þessu gæti Gaza orðið ekkert annað en sviðin jörð, þakin beinum þeirra sem heimurinn kaus að bjarga ekki. Gestir Frakklands, hversu vel meint sem það kann að vera, kemur með skelfilegri nákvæmni eins og samúðarkveðja send löngu eftir jarðarförina. Í nafni diplómatíu mun París lyfta fána yfir ösku.

Gesti gegnsýrð af íróníu

Frakkland fullyrðir að viðurkenningin eigi að endurvekja tveggja ríkja lausnina, sem hluti af víðtækari tilraun til friðar. Macron hefur lýst hinum venjulegu skilyrðum: afvopna Hamas, sleppa gíslum, endurbæta Palestínustjórnina. Á blaði hljómar þetta skynsamlega. Í raun hljómar þetta eins og háð. Gaza er undir algjörri umsátri. Vesturbakkinn er innlimaður í rauntíma. Og Frakkland biður Palestínumenn - sem margir eru sveltandi, flóttamenn eða látnir - að laga stjórnsmál sín áður en þeir geta talist þjóð.

Þetta væri hlægilegt, ef það væri ekki gegnsýrt af svo miklu blóði.

Gaza: Svelti bak við gaddavír

Verum hreinskilin: **Gaza er fangelsi, og fangarnir eru sveltir til dauða.** Síðan í mars 2025 hefur Ísrael framfylgt algjörri umsátri - á landi, í lofti og á sjó. Öll landamærastöðvar eru undir ísraelskum yfirráðum. Engum erlendum blaðamönnum er hleypt inn. Engir alþjóðlegir hjálparlestir fá að komast inn. **Sjóhernaðarblokkinn** er enn í fullu gildi. Ekkert kemst inn. Enginn kemst út.

Þetta er ekki mannúðarkreppa. Þetta er manngert hungursneyð, hönnuð með skrifræðislegri nákvæmni.

Sameinuðu þjóðirnar og alþjóðleg friðarráðstefna hafa bæði staðfest að Gaza er nú í **5. stigs hungursneyð** - fjöldasvelti. Yfir 70% af ræktarlandi hefur verið eyðilaggt. Vatnshreinsistöðvar hafa verið sprengdar eða rændar eldsneyti. Flestir drekka saltvatn eða mengað vatn, ef þeir drekka yfirhöfuð.

Ótrúlegt nokk, nokkrir staðbundnir blaðamenn - ráðnir af alþjóðlegum fjölmiðlum eins og AFP og Al Jazeera - halda áfram að skýra frá vettvangi. Þeir vinna sér inn stöðugar tekjur með því að fjalla um hrúnið í eigin samfélagi. **Ímyndaðu þér að vera borgaður fyrir að skrifa fréttir á meðan nágrannar þínir éta gras og borgin þín breytist í rústir.** Þetta er ekki blaðamennska; þetta er vitnisburður eftirlifenda.

Ísrael: Brot á lögum án refsingu

Ísrael, sem **hernámavaldið**, er skuldbundið samkvæmt **fjórðu Genfarsamþykktinni** að tryggja að almenningur hafi aðgang að mat, vatni og læknisþjónustu. Í staðinn hefur það vísvitandi neitað öllu þessu.

Það hefur einnig hunsað **tvo aðskilda úrskurði Alþjóðadómstólsins** - í janúar og mars 2024 - sem skipuðu því að leyfa mannúðaraðstoð til Gaza og gera allar ráðstafanir til að koma í veg fyrir þjóðarmorð. Ísrael hunsaði báða.

Verum skýr: **þetta er ekki bara siðferðislegur mistök - þetta er augljóst, viðvarandi glæpur.** Sverti sem aðferð í stríði er bönnuð samkvæmt alþjóðlegum mannúðarlögum. Það er einnig stríðsglæpur samkvæmt Rómarsamþykktinni. Samt heldur Ísrael áfram að herða snöruna án teljandi afleiðinga.

Vesturbakkinn: Innlimum með eyðingu

Á meðan Gaza sveltur er Vesturbakkinn skorinn upp eins og hræ. Óbindandi atkvæðagreiðsla Ísraelska Knessetsins um að innlima svæðið - ásamt sprengingu í byggingu landnema og hernaðarárásum - hefur rústað öllum vonum um raunhæft palestínskt ríki. Frakkland kann að viðurkenna Palestínu í september, en þá gæti ekkert Palestína verið eftir til að viðurkenna - bara sundurleitir hlutar, umsetnir og grafnir.

Alþjóðasamfélagið: Sek um aðgerðarleysi

Tilkynning Frakklands varpar skýru ljósi á enn alvarlegri sannleika: **alþjóðasamfélagið er ekki að mistakast - það er samsekur.** Samkvæmt **þjóðarmorðssamþykktinni** ber ríkjum skylda til að **koma í veg fyrir þjóðarmorð**, ekki bara fordæma það eftir á. Samkvæmt **ábyrgð til verndar (R2P)** kenningunni verða þau að bregðast við þegar íbúar standa frammi fyrir fjöldaofbeldislæpum.

Samt hefur alþjóðlega viðbragðið verið blanda af handvöfum og hálfkákí. Hjálparblokkinn er enn í gildi. Vopnasendingar til Ísraels halda áfram. Úrskurðir ICJ eru hunsaðir. Engar refsiaðgerðir, engin viðskiptabönn, engar raunverulegar aðgerðir.

Látum okkur ekki fegra þetta: **með því að leyfa Ísrael að nota sverti sem vopn er heimurinn að taka þátt í þjóðarmorði.**

Niðurstaða: Fáni lyft yfir gröfum

Loforð Frakklands um að viðurkenna Palestínu er ekki þýðingarlaust - en það er skelfilega of seint. Viðurkenning er ekki björgun. Hún mun ekki fæða sveltandi né skýla þeim sem eru á flóttu. Hún mun ekki vekja hina dauðu. Án brýnna aðgerða til að rjúfa umsátrið, flæða Gaza með hjálp og framfylgja alþjóðalögum verður viðurkenning Frakklands ekki réttlætisverk - heldur minningarræða.

Þegar Macron lyftir palestínska fánanum í september ætti heimurinn að spyrja: **er hann að heiðra fullvalda þjóð - eða minnst fórnarlambanna sem við öll yfirgáfum?**

Ef svarið er hið síðara, þá er þetta ekki diplómatía. Það er samsekja.